

Direktīvas 93/13 4. panta 2. punkts un 5. pants

ir pretrunā valsts judikatūrai ar normatīvu raksturu, ar kuru a) un/vai b)

- a) ar patērētāju noslēgta līguma otrai līgumslēdzējai pusei uzliktais pienākums, kas ir līguma spēkā esamības nosacījums, ļaut patērētājam pirms līguma slēgšanas iepazīties ar līguma noteikumiem, kas formulēti skaidri un saprotami un kas veido minētā līguma galveno priekšmetu, tajā skaitā ar valūtas maiņas kursu, kas ir piemērojams līdzekļu, kas tiek izsniegti kā aizdevums valūtā, izmaksai, lai līgums nekļūtu spēkā neesošs;
- b) ar patērētāju noslēgta līguma otrai līgumslēdzējai pusei tiek ļauts paziņot (piemēram, īpašā dokumentā) līguma noteikumus, kas formulēti skaidri un saprotami un kas veido minētā līguma galveno priekšmetu, tikai brīdī, kad patērētājs jau ir neatgriezeniski apņēmis izpildīt līgumu, lai šis vienīgais apstāklis nekļūtu par pamatu līguma spēkā neesamībai?

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 14. februārī iesniedza Landesverwaltungsgericht
Oberösterreich (Austrija) – Gmalieva s.r.o. u.c./Landespolizeidirektion Oberösterreich**

(Lieta C-79/17)

(2017/C 178/03)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Pamatlietas puses

Prasītāji: Gmalieva s.r.o., Celik KG, PBW GmbH, Antoaneta Claudia Gruber, Play For Me GmbH, Haydar Demir

Atbildētāja: Landespolizeidirektion Oberösterreich

Prejudiciālie jautājumi

1.) Vai monopola valsts tiesiskais regulējums azartspēļu tiesību jomā ir jāuzskata par saskaņotu LESD 56. un nākamo pantu izpratnē situācijā, kad attiecībā uz to,

— pieņemot, ka šajā ziņā

- a) pietiek ar lietas faktisko apstākļu konstatēšanu un novērtēšanu, pamatojoties uz valsts institūciju un privātu tiesvedības dalībnieku iesniegtiem, kā arī vispārpieejamiem pierādījumiem, (par to konkrētāk skat. C-685/15) un
- b) nav saistošs citu valsts tiesu juridiskais vērtējums, kura pamatā ir patstāvīga saskaņotības pārbaude (par to konkrētāk skat. C-589/16), –

tiesvedībā, kurā ir ievēroti abi tikko minētie nosacījumi un par kuru līdz ar to var pieņemt, ka tā atbilst ECPAK 6. panta 1. punktā vai ES Pamattiesību hartas 47. pantā ietvertajam taisnīguma principam, būtisku orientieru veidā ir ticis konstatēts, ka

— atkarība no azartspēlēm nav sabiedriska problēma, kas prasītu valsts rīcību,

— aizliegtas azartspēles izpaužas nevis kā krimināli sodāma darbība, bet gan tikai (lai arī bieži) kā administratīvo kārtību sargājošo institūciju kompetencē ietilpstošs traucējums,

- valsts ieņēmumi no azartspēlēm ir vairāk nekā EUR 500 miljoni gadā (= 0,4 % no valsts kopējā gada budžeta) un
  - koncesionāru reklāmas pasākumu mērķis lielā mērā ir arī motivēt uz azartspēlēm līdz šim tajās neiesaistītas personas?
- 2.) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: vai šāda sistēma, kurā likumā nav tieši noteikti ne ar to īstenojamie mērķi, ne valsts pierādīšanas pienākums attiecībā uz to faktisko sasniegšanu, bet gan būtisko saskaņotības kritēriju noskaidrošana un to pārbaude ir uzticēta valsts tiesām tādējādi, ka būtībā nav droši garantēta taisnīga tiesa ECPAK 6. panta 1. punkta vai ES Pamattiesību hartas 47. panta izpratnē, ir uzskatāma par saskaņotu LESD 56. un nākamo pantu izpratnē?
- 3.) Ja atbilde uz pirmo un/vai otro jautājumu ir apstiprinoša: vai šāda sistēma attiecībā uz likumā noteiktajām plašajām izpildvaras iestāžu iejaukšanās pilnvarām, kuras nav pakārtotas ikreizējai iepriekšējai tiesas atļaujai vai pārbaudei, ir kvalificējama kā samērīga LESD 56. un nākamo pantu izpratnē?
- 4.) Ja atbilde uz pirmo, otro un/vai trešo jautājumu ir apstiprinoša: vai šāda sistēma no viedokļa, ka vienīgi stingru piekļuves nosacījumu noteikšana, vienlaikus neparedzot piešķiramo koncesiju skaitu, izraisītu salīdzinoši mazāku pakalpojumu sniegšanas brīvības aizskārumu, ir kvalificējama kā samērīga LESD 56. un nākamo pantu izpratnē?
- 5.) Ja atbilde uz kādu no iepriekš minētajiem jautājumiem ir noliedzīga: vai valsts tiesai, kas ir konstatējusi GSpG [Azartspēļu likumā] paredzētās monopola sistēmas neatbilstību Savienības tiesībām, ņemot vērā minēto ir jāatzīst par prettiesiskiem tikai tās izskatīšanā esošajā lietā noteiktie iejaukšanās pasākumi, vai papildus tam savas kompetences apmērā pēc savas ierosmes (piemēram, no jauna atsākot attiecīgās tiesvedības) ir jāveic arī tādu sankciju atcelšana, kurām noteikti ir papildu raksturs, bet kuras jau ir ieguvušas *res judicata* spēku (kā, piemēram, administratīvie sodi)?

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2016. gada 15. decembra spriedumu lietā T-112/13 *Mondelez UK Holdings & Services Ltd*/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs 2017. gada 15. februārī iesniedza *Société des produits Nestlé SA*

(Lieta C-84/17 P)

(2017/C 178/04)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Société des produits Nestlé SA* (pārstāvis – G.S.P. Vos, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: *Mondelez UK Holdings & Services Ltd*, Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2016. gada 15. decembra spriedumu lietā T-112/13, pamatojoties uz to, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Regulas par Eiropas Savienības preču zīmēm⁽¹⁾ (RESPZ) 7. panta 3. punktu un 52. panta 2. punktu; un
- piespriest atbildētājam jeb prasītājam tiesvedībā Vispārējā tiesā *Mondelez UK Holdings & Services Ltd* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Nestlé pārsūdz Vispārējās tiesas spriedumu, pamatojoties uz to, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Regulas (ES) Nr. 207/2009, kas grozīta ar Regulu (ES) Nr. 2015/2424⁽²⁾, arī sauktu par RESPZ, 7. panta 3. punktu un 52. panta 2. punktu.